

Arrest

nr. 279 149 van 21 oktober 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. PAUWELS
Leopold De Waelstraat 12
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 3 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 januari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. PAUWELS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster komt volgens haar verklaringen op 21 december 2020 België binnen en dient hier op 16 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Op 27 januari 2022 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) dat het verzoek kennelijk ongegrond is.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart Albanees staatsburger te zijn, geboren op X 1982 te X in Albanië. Tot aan uw vertrek verdeelde u uw tijd tussen Elbasan en Gramsh. U behaalde in 2009 een licentiaatsdiploma aardrijkskunde aan de universiteit van Tirana. U slaagde er niet in om op basis van uw opleiding werk te vinden en ging daarom aan de slag in een callcenter. Tijdens de zomer werkte u in een zomerkamp te Griekenland. In 2016 leerde u uw partner Mario kennen. Jullie vriendschappelijke relatie evolueerde in 2019, toen u hem kwam bezoeken in België, naar een liefdesrelatie. Daar jullie samen een toekomst wilde uitbouwen, besloten jullie om samen te wonen in België. Uw partner kwam hierop in september 2020 kennismaken met uw familie in Albanië. Hoewel bezorgd over de grote afstand tussen Albanië en België, was uw familie na deze kennismaking gerust. Voor uw oudste broer betekende deze kennismaking echter wel dat hij jullie als getrouwd stel beschouwde. Op 22 december 2020 kwam u in België aan met het doel om bij uw partner Mario in te trekken. Toen uw toeristenvisum echter na drie maanden afliep en u dus terug naar Albanië diende te gaan, vertelde Mario u dat hij meer tijd nodig om een en ander te regelen. De gemeente wees hem echter op de procedures die gevolgd kunnen worden. U gaf Mario de tijd die hij nodig had en vertelde uw zus over uw verblijfsprobleem. Zij liet u later weten dat uw broer boos was over deze situatie en een eventuele terugkeer van u, als een belediging zou beschouwen. De mensen in de buurt zouden namelijk kunnen roddelen, hetgeen hij niet kon aanvaarden. Gelet op zijn gewelddadig karakter, vreest u dat hij u iets kan aandoen. Hierop besloot u op 16 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in te dienen bij de Belgische autoriteiten.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw geboorteakte, een uittreksel uit uw strafregister in Albanië, uw Albanese familiesamenstelling, uw diploma, uw reisdocumenten, een uitnodigingsbrief van uw partner Mario, een kopie van het paspoort van Mario en foto's van het bezoek van Mario aan Albanië alsook foto's van jullie bij enkele toeristische bezoeken.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij Koninklijk Besluit van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U verklaart niet naar Albanië terug te kunnen omdat u vreest dat uw leven daar in gevaar zal zijn daar uw broer uw terugkeer als een belediging zal opvatten en zich gewelddadig zou kunnen opstellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS, 7/12/2021, p. 9, 11). Concreet acht u het mogelijk dat hij u niet zal aanvaarden en hij u zal vermoorden (CGVS p. 11).

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding na aankomst te België moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u reeds op 22 december 2020 in België aankwam (verklaringen DVZ, 6/9/2021, vraag 32). U wachtte nog tot 16 augustus 2021, acht maanden na uw aankomst, met het indienen van een verzoek om internationale bescherming. Het mag het verbazen dat u pas in augustus 2021 tot het besef zou komen dat u bij een terugkeer naar Albanië problemen zou kennen en daartoe een verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS p. 9). U wist immers heel goed dat uw verblijf in België slechts beperkt was in de tijd en wist ook dat uw broer traditioneel in het leven staat, met een eigen kijk op relaties en een kort lontje (CGVS p. 10, 11, 12). Er had dan ook in uw

hoofde verwacht mogen worden dat u reeds vroeger een beschermingsnood zou kenbaar maken bij de Belgische autoriteiten. Zulks gedrag valt niet in overeenstemming te brengen met wat er van een verzoeker om internationale bescherming verwacht mag worden. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Dat u wachtte op uw partner om iets te ondernemen (CGVS p. 9), kan uw houding niet vergoelijken. U wist immers heel goed dat u in België ging blijven toen u uw reis ondernam en was goed op de hoogte dat uw verblijf slechts geldig was voor drie maanden (CGVS p. 8, 9). Goed wetende dat u illegaal in België verbleef, liet u het op orde brengen van uw verblijf over aan uw partner (CGVS p. 8, 9). Enig stap om uw verblijf te legaliseren heeft u zelf niet genomen (CGVS p. 9), wat gelet op uw vermeende vrees niet te begrijpen valt en ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen zet.

Vervolgens moet erop gewezen worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees bij terugkeer naar Albanië aannemelijk te maken. Zo vallen uw verklaringen aangaande uw levenswandel niet te rijmen met de traditionele kijk van uw broer. U portretteert uw broer als een conservatieve man die goed wil weten met wie u een relatie heeft (CGVS p. 7) en erop staat dat wanneer u een man mee naar huis brengt, u ook bij hem dient te blijven (CGVS p. 9). Daarnaast stelt u dat uw broer u aanziet als een getrouwde vrouw omdat u met uw partner heeft samengewoond en hij kennismakte met de familie (CGVS p. 9, 10). Echter moet erop gewezen worden dat het opmerkelijk is dat u, ondanks de traditionele levenskijk van uw broer in 2019 op bezoek mocht komen bij Mario, die op dat moment een vriend was van u (CGVS p. 6, 7). Indien uw broer daadwerkelijk een traditionele man is, kan er verwacht worden dat hij hier eerder weigerachtig tegenover zou staan. Daarnaast mag het verbazen dat hoewel u stelt dat het voor uw familie belangrijk is dat u getrouwd bent, omdat u dan uw plaats krijgt in de Albanese maatschappij (CGVS p. 12), zij u die traditionele kijk blijkbaar niet opdrongen. U was immers ongeveer 38 jaar toen u Mario mee naar huis nam. Van een conservatieve familie, kan verwacht worden dat zij u graag eerder als getrouwde vrouw door het leven zou zien gaan. Immers blijkt u in het verleden vriendjes gehad te hebben (CGVS p. 12), en werd u in de mogelijkheid gesteld om te kunnen studeren in Tirana (CGVS p. 3, 4, 13). Voorgaande valt moeilijk te rijmen met de drang van uw familie om u als getrouwde vrouw in de Albanese maatschappij neer te zetten. Ook met betrekking tot uw huidige partner, Mario, kan er niet begrepen worden dat uw zelfverklaarde traditionele familie na slechts een bezoek in september 2020 (CGVS p. 6) akkoord zouden gaan om u naar België te laten vertrekken. Niet in het minst omdat u stelt dat de traditie, die volgens u belangrijk is voor uw familie, voorschrijft dat de families van beide kanten moeten samenkomen zodat ze elkaar leren kennen (CGVS p. 7). Dit gebeurde echter niet (CGVS p. 7), wat in de geest van uw verklaringen merkwaardig te noemen is. Tenslotte kan er niet begrepen worden dat hoewel u verklaart dat uw familie veel belang hecht aan tradities, zij blijkbaar geen moeite hadden om u te laten vertrekken naar West-Europa met een man die de Albanese tradities niet eigen is en ook uw religie niet deelt (CGVS p. 7). Overigens mag blijken dat uw traditionele familie u klaarblijkelijk naar België liet vertrekken zonder dat er sprake was van een officieel huwelijk of verlovings (CGVS p. 10, 11), wat toch verwacht mag worden gelet op het belang dat zij aan tradities hechten. Dat uw broer wist dat u een braaf meisje bent en groot genoeg bent (CGVS p. 11), doet eens te meer afbreuk aan het controlerende beeld en conservatieve karakter dat u aan hem tracht te koppelen. Nergens uit wat voorafgaat kan blijken dat uw levenswandel gebonden is door de tradities van uw familie. Het geheel van voorgaande staat haaks op het gedrag dat van een traditionele of conservatieve familie verwacht mag worden. Bijgevolg moeten er ernstige vraagtekens gezet worden bij uw verklaringen.

Naast bovenstaande ongerijmdheden, moet er ook op gewezen worden dat uw gedrag bevreemdend is in het licht van uw verklaringen. Indien uw familie daadwerkelijk conservatief is, kan er van u verwacht worden dat u op het een en ander zou anticiperen alvorens u Mario aan uw familie zou voorstellen. Zo valt het niet te begrijpen dat u Mario zou inlichten over de tradities (CGVS p. 6) van uw familie maar geen enkele stap zou ondernemen om een legaal verblijf te bewerkstelligen. Uw familietradities in gedachten kan er aangenomen worden dat u samen met Mario uw verblijf in België op orde zou stellen alvorens het risico te lopen dat u illegaal in België zou verblijven, met alle gevolgen van dien. U wist immers dat uw familie u als getrouwde vrouw zou zien indien u Mario mee naar huis zou nemen (CGVS p. 6, 11, 12). De vaststelling dat u geen enkel demarche nam om uw toekomst met Mario veilig te stellen, doet dan ook danig afbreuk aan het geloof in uw verklaringen aangaande de traditionele kijk van uw familie.

Ook uw gebrek aan interesse in uw problemen doet afbreuk aan het geloof in uw vermeende vrees. Zo valt het niet te begrijpen dat u geen contact zou nemen met uw broer om hem uit te leggen dat u voorlopig illegaal verblijft in België en er dus tussen u en Mario geen haar in de boter zit (CGVS p. 11). Dat u zijn

karakter kent (CGVS p. 11), hoeft u niet te beletten om uw situatie toe te lichten en ook zelf even poolshoogte te nemen. Niet in het minst daar hij zelf in het verleden zonder de nodige documenten in het buitenland verbleef (CGVS p. 11) en hij bijgevolg enig idee kan hebben van de situatie waar u in zit. Daarnaast blijkt uw vermoeden dat hij slecht gaat reageren louter gestoeld op een conversatie met uw zus (CGVS p. 11,13). Zelf heeft u hem niet gesproken sinds u in België bent (CGVS p. 6,11). Ook met uw moeder, blijkt u hier niet over gesproken te hebben (CGVS p. 3). Dit soort desinteresse, valt niet in overeenstemming te brengen met uw vermeende vrees. Er kan van u verwacht worden dat u een en ander met uw familieleden zou proberen te bespreken. Uw lakse houding kan geenszins in overeenstemming te brengen is met uw vermeende vrees en doet afbreuk aan het geloof in uw verklaringen.

Voorts moet erop gewezen worden dat het u vrij staat om u bij een terugkeer naar Albanië te vestigen op een locatie naar uw keuze. U geeft evenwel aan nergens terecht te kunnen (CGVS p. 9, 12, 13) maar uit niets blijkt dat u niet op uw eigen benen zou kunnen staan en louter aangewezen bent op uw familie. Niet in het minst daar in u het verleden al alleen woonde in Tirana (CGVS p. 13). Bovendien bent u een hoogopgeleide vrouw met een gevoel voor taal (CGVS p. 5, 6) die er steeds in slaagde werk te vinden zodoende zichzelf te onderhouden (CGVS p. 5, 6). Dat u mogelijk niet heel ver komt zonder hulp van uw familie (CGVS p. 13), staat voorgaande dan ook niet in de weg daar u in het verleden al voor uw eigen onderhoud in stond. Immers heeft u nog een goed contact met een nicht die u in het verleden zelf hielp en zou begrijpen hoe uw familie in elkaar zit (CGVS p. 14). Uit niets kan blijken dat u dit in de toekomst niet zou kunnen. Bovendien bent u nog altijd samen met uw partner, die op dit moment instaat voor uw onderhoud (CGVS p. 7). Uit niets blijkt dat u geen beroep op hem kan doen voor de heropbouw van uw leven in Albanië.

Het loutere feit dat u naar België kwam om met uw partner samen te zijn (CGVS p. 3) ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch onder de bepalingen van de subsidiaire bescherming. Het staat u vrij de geijkte procedures te volgen zodoende u voor een langere tijd bij uw partner kan blijven.

Uit het geheel van bovenstaande moet besloten worden dat u er niet in geslaagd bent om het bestaan van een beschermingsnood in uw hoofde, aannemelijk te maken.

Hoe dan ook moet er op gewezen worden dat indien u daadwerkelijk het slachtoffer dreigt te worden van geweld, u beroep kan doen op de beschermingsmogelijkheden in Albanië. U stelt in deze dat u niet verwacht door de Albanese autoriteiten in bescherming genomen te worden en verwijst hiervoor naar geweld op televisie en familiaal geweld (CGVS p. 14). U voegt er nog aan toe dat u twijfelt aan hoe serieus die bescherming zal zijn en wijst naar corruptie in het land (CGVS p. 13, 14). Echter blijkt u geen enkele ervaring te hebben met de beschermingsmogelijkheden in Albanië daar u er nooit beroep deed (CGVS p. 14). U verwijst wel naar de familiale problemen van uw nicht die door de politie geen bescherming geboden werd omdat het een familiale kwestie was (CGVS p.13,14). Uw voorstelling dat de Albanese politie huiselijk geweld niet tot haar bevoegdheden beschouwt strookt evenwel niet met de informatie waar het CGVS over beschikt. Uit de **COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet tegen huiselijk geweld gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in meerdere gemeenten een "nationaal doorverwijzingsmechanisme" aanwezig, bestaande uit een stuurgroep onder leiding van de burgemeester, een multidisciplinair technisch team en een lokale coördinator, dat tot doel heeft slachtoffers van huiselijk geweld op een gecoördineerde manier diensten aan te bieden en ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese "Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence" en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie – de huidige dateert van oktober

2016 en beslaat de periode 2016 -2020 - om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau ‘child protection units’ actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderplichtlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt.

Daarbij dient opgemerkt dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Absolute bescherming kan overigens door geen enkele rechtsstaat worden geboden, doch de aanwezigheid van redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade volstaat. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het optreden van de autoriteiten geen resultaatverbintenis inhoudt. Dat bepaalde misdrijven niet worden opgelost kan afhangen van menige factoren (gebrek aan bewijs, gebrek aan getuigen,...) los van de werking/inspanningen van de autoriteiten om misdrijven op te lossen. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Dit is hier evenwel niet het geval.

Immers blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken, waarnaar u verwijst (CGVS p. 14) en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Hoewel het u vrijstaat om uw klacht te doen in de media of op sociale media (CGVS p. 5, 14), zijn er daadwerkelijk mogelijkheden om binnen het Albanese staatsbestel zaken aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van “one-stop-shops”(één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke “legal aid clinics” opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anti-corruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in

2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de her-evaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficiërs werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

U hebt bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten. Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw geboorteakte en uw familiesamenstelling ondersteunen slechts uw verklaringen over uw identiteit en nationaliteit, dewelke hier niet ter discussie staan. Het uittreksel uit uw strafregister toont louter aan dat u geen veroordelingen op kerfstok heeft. Uw diploma toont aan dat u een hoogopgeleide vrouw bent maar kan uw vrees ten aanzien van Albanië niet staven. Uw reisdocumenten, de uitnodigingsbrief van Mario en zijn paspoort, staven enkel uw verklaringen aangaande uw reis naar België. De foto's van u en uw partner kunnen uw verklaringen evenmin staven. Er kan hieruit niet opgemaakt worden dat uw partner uw familie daadwerkelijk heeft ontmoet in het kader van jullie plannen om te gaan samenwonen en dat zij u hierop als getrouwde vrouw aanzien.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In haar, zoals ze het omschrijft, "Middelen van onterechte weigering", voert verzoekster de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag),

artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te New York op 31 januari 1967 en goedgekeurd bij wet van 27 februari 1969 (hierna: Protocol van 31 januari 1967), de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Volgens verzoekster *“werd geen rekening gehouden met alle elementen aangebracht door verzoekster met verzoek de grond van de zaak opnieuw te beoordelen op grond van alle elementen”*.

Verzoekster formuleert haar grieven als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt,

Verzoekster is naar België gekomen om te gaan samenwonen met haar partner Mario. Ze had hem leren kennen in Albanië in 2016 toen hij er op vakantie was. Aanvankelijk waren ze gewoon vrienden. Later werden ze een liefdeskoppel,

Verzoekster reisde met een toeristenstempel in de vaste overtuiging dat haar verblijf in België snel in orde zou komen,

Verzoekster heeft wel degelijk stappen ondernomen om haar verblijf in orde te brengen. (CGVS, PO p. 8-9) (...)

Verzoekster heeft haar verblijf besproken met Mario, haar vriendinnen, familie. Verzoekster wilde Mario niet onder druk zetten om te trouwen of wettelijk samen te wonen. Mario had meer tijd nodig. De houding van verzoekster past volledig in de traditionele familie waarbij de vrouw de man niet onder druk zet, Verzoekster kwam buiten haar wil in een onmogelijke situatie terecht. In België Mario die meer tijd nodig heeft en in Albanië de familie die boos is waardoor ze niet terug kan gaan naar haar familie, Deze situatie had een invloed op de gezondheid van verzoekster. Ze kampt met heel veel stress waarvoor ze in therapie ging en een lage bloeddruk, (DVZ vraag 28)

Verzoekster nam een afwachthouding aan t.a.v. Mario en zijn volgende stap in hun relatie waardoor ze niet na aankomst een verzoek om internationale bescherming deed. Ze wilde het wel doen maar ze schoof het gewoon voor zich uit in de overtuiging dat haar verblijf in orde zou komen,

Dat verzoekster een verzoek om internationale bescherming doet, is haar goed recht. Wanneer ze dan het verzoek effectief doet, wordt bepaald door de specifieke omstandigheden en dit doet absoluut geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen,

De afwachthouding van verzoekster vloeit voort uit wat zij heeft meegekregen en ervaren in haar traditionele familie wat betreft de positie van de vrouw ten aanzien van de man,

Bijkomend was er corona waardoor de goede bereikbaarheid en toegankelijkheid van de betrokken diensten was weggefallen,

Wie wanneer de diensten contacteert - verzoekster dan wel Mario - is een vrije keuze van het koppel en heeft niets te maken met geloofwaardigheid en/of laksheid, De bestreden beslissing faalt op dit vlak,

Verzoekster geeft aan dat haar broer en familie traditioneel is,

Het weze duidelijk dat er zoiets als dé traditionele broer, dé traditionele familie niet bestaat. Eenieder heeft zijn eigen achtergrond en / of context, (...) (citeert uit notities persoonlijk onderhoud)

Verzoekster geeft aan dat ze bij een terugkeer naar Albanië vreest voor haar leven en/of risico loopt om reden dat haar broer zich beledigd zal voelen en in zijn eer zal gekrenkt zijn. Aangezien hij een gewelddadig karakter heeft zal hij de controle kunnen verliezen en haar vermoorden. In het verleden is hij al gewelddadig geweest t.a.v. zijn vrouw,

Verzoekster heeft Mario voorgesteld aan haar familie tijdens een bezoek bij haar thuis. Daardoor zijn ze voor de familie gehuwd, Verzoekster heeft bij herhaling aangegeven dat zij nooit eerder met een partner bij haar familie op bezoek is gegaan. Dat het met Mario de eerste keer was. Als blijkt uit foto's dat Mario met de familie van verzoekster bij haar thuis samen aan tafel zit, dan is de enige juiste conclusie dat dit bezoek kadert in de aankondiging door hen om te gaan samenwonen,

Verzoekster stelt vast dat de Commissaris-generaal een eigen interpretatie geeft aan wat verzoekster als traditioneel bestempelt terwijl elke familie haar eigen inzichten heeft om met tradities om te gaan en dé traditionele familie niet bestaat wat enkel leidt tot misinterpretatie, veronderstellingen en vermoedens die een beslissing niet kunnen dragen,

*De familie bepaalt zelf hoe ze normen en waarden toepassen,
 De moeder van verzoekster is nog in leven. Haar vader is overleden. Door hun toedoen kon verzoekster studeren waardoor ze uitzicht kreeg op werk wat de familie (financieel) ten goede kwam, Bovendien zit er in elke familie een zekere dynamiek. Het is niet omdat men bepaalde tradities min of meer loslaat in de loop der jaren dat men breekt met alle tradities,
 Verzoekster kon studeren en tijdelijk in het buitenland gaan werken met de goedkeuring van haar ouders. Maar op het vlak van relaties bleef de familie wel vasthouden aan tradities. Zo komt het dat verzoekster met Mario op familiebezoek ging om hun plannen om te gaan samenwonen aan te kondigen. Op die manier werd één en ander officieel,
 Dat familiebezoek bewijst duidelijk dat de tradities werden gevolgd. Verzoekster had zonder enig probleem naar België kunnen afreizen zonder haar familie en/of broer te informeren over haar doei van de reis nl. gaan samenwonen met Mario. Ze heeft het echter wel gedaan,
 Verzoekster heeft omzeggens gans haar leven bij haar ouders en/of familie gewoond. Zij is dan ook zeer goed geplaatst om de tradities van haar familie te kennen. Ze was gehoorzaam aan haar familie, In België is ze volgzaam t.a.v. Mario en wil ze hem niet onder druk zetten,
 Dat de levenswandel van verzoekster niet te rijmen valt met de tradities snijdt bijgevolg geen hout,*

*Verzoekster heeft niet alleen de vrees om terug te keren naar haar familie maar ze is ook bevreesd om erover te praten. Ze wist hoe haar broer zou reageren omdat ze er met hem al een ruzie over had gehad, De vrees had een impact om het mentaal en lichamelijk welzijn van verzoekster. Wat zich uitte in stress en hoge bloeddruk,
 Toen verzoekster vertrok uit Albanië woonde ze bij haar familie, (...) (citeert uit notities persoonlijk onderhoud)*

*Hieruit volgt dat verzoekster bij een terugkeer enkel terecht kan bij haar familie. Dat verzoekster bij een nicht zou terechtkunnen is een pure veronderstelling van de Commissaris-generaal waarbij het standpunt van de nicht niet werd gevraagd,
 Verzoekster is voor de familie vertrokken als gehuwde vrouw. Indien ze zou terugkeren naar haar familie zou dit zijn als een gescheiden vrouw,
 De broer zal zeker agressief reageren omdat hij zich beledigd voelt en problemen zal hebben in zijn sociale omgeving. Hij voelt zich dan gekrenkt in zijn eer. Voordien was er al een ruzie over, Voor verzoekster zal het absoluut niet veilig zijn in Albanië. Haar broer zal zich in voorkomend geval zeker niet laten tegenhouden door een mogelijke politietussenkoms,
 Als verzoekster al een klacht zou indienen, dan wordt er niks mee gedaan,
 Verzoekster heeft ervaring dat de voorgenomen maatregelen onvoldoende impact hebben op het terrein, Corruptie mag dan wel in theorie onder controle zijn maar in de praktijk is het niet zo, Verzoekster is van opleiding lerares. Ze is echter als lerares niet aan de slag kunnen gaan omdat het systeem om te werken in het onderwijs corrupt is,
 Verzoekster kan niet rekenen op de autoriteiten van haar land om haar te beschermen tegen corruptie in zake het behandelen van huiselijk geweld en in zake werk in het onderwijs. Corruptie bij het werk vinden in onderwijs werd blijkbaar niet onderzocht,*

De Commissaris-generaal dient zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoeien op een correcte feitenvinding. Door zijn beslissing louter te baseren op veronderstellingen en misinterpretaties heeft de Commissaris-generaal de zorgvuldigheidsplicht geschonden,"

2.3. Beoordeling

2.3.1. De motieven van de bestreden beslissing

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148).

Verzoekster maakt niet duidelijk op welk(e) punt(en) deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing werd genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt, zo weze benadrukt, dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing waarbij verzoeksters verzoek om internationale bescherming wordt geweigerd en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kan genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3.2. Het beroep betreft de beslissing van de commissaris-generaal van 27 januari 2022 waarbij verzoeksters verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*.

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Bij koninklijk besluit van 14 december 2020 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, in werking getreden op 18 januari 2021, werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst. De Raad wijst erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw (in de lijst) werd opgenomen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

Na lezing van het administratief dossier kan in navolging van de commissaris-generaal slechts worden vastgesteld dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt.

2.3.3. Verzoekster herhaalt thans in haar verzoekschrift dat ze bij terugkeer naar Albanië haar familie en inzonderheid haar oudste broer R. vreest. Ze wijst er opnieuw op dat *“ze bij een terugkeer naar Albanië vreest voor haar leven en/of risico loopt om reden dat haar broer zich beledigd zal voelen en in zijn eer*

zal gekrenkt zijn. Aangezien hij een gewelddadig karakter heeft zal hij de controle kunnen verliezen en haar vermoorden.” (verzoekschrift, p. 5).

Verzoekster slaagt er evenwel niet in, zoals eerder in de bestreden beslissing terecht wordt vastgesteld, een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming geloofwaardig of aannemelijk te maken.

2.3.3.1. De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat verzoeksters gedrag na haar aankomst te België, en dan met name het feit dat zij hier acht maanden wachtte alvorens internationale bescherming aan de Belgische autoriteiten te vragen, bezwaarlijk overeenstemt met haar verklaarde nood aan internationale bescherming.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande op goede grond het volgende vastgesteld:

“Vooreerst dient vastgesteld te worden dat uw houding na aankomst te België moeilijk in overeenstemming kan worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u reeds op 22 december 2020 in België aankwam (verklaringen DVZ, 6/9/2021, vraag 32). U wachtte nog tot 16 augustus 2021, acht maanden na uw aankomst, met het indienen van een verzoek om internationale bescherming. Het mag het verbazen dat u pas in augustus 2021 tot het besef zou komen dat u bij een terugkeer naar Albanië problemen zou kennen en daartoe een verzoek om internationale bescherming indiende (CGVS p. 9). U wist immers heel goed dat uw verblijf in België slechts beperkt was in de tijd en wist ook dat uw broer traditioneel in het leven staat, met een eigen kijk op relaties en een kort lontje (CGVS p. 10, 11, 12). Er had dan ook in uw hoofde verwacht mogen worden dat u reeds vroeger een beschermingsnood zou kenbaar maken bij de Belgische autoriteiten. Zulks gedrag valt niet in overeenstemming te brengen met wat er van een verzoeker om internationale bescherming verwacht mag worden. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk informatie vergaart over en een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Dat u wachtte op uw partner om iets te ondernemen (CGVS p. 9), kan uw houding niet vergoelijken. U wist immers heel goed dat u in België ging blijven toen u uw reis ondernam en was goed op de hoogte dat uw verblijf slechts geldig was voor drie maanden (CGVS p. 8, 9). Goed wetende dat u illegaal in België verbleef, liet u het op orde brengen van uw verblijf over aan uw partner (CGVS p. 8, 9). Enig stap om uw verblijf te legaliseren heeft u zelf niet genomen (CGVS p. 9), wat gelet op uw vermeende vrees niet te begrijpen valt en ernstige vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw verklaringen zet.” (eigen onderlijning)

Verzoekster werpt hier geen ander licht op. Van een persoon die, zoals verzoekster, verklaart in zijn land van herkomst voor zijn leven te vrezen, kan en mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een ander land, minstens zo spoedig mogelijk en van zodra hij of zij hiertoe de kans heeft, een beroep doet op de bevoegde autoriteiten en om internationale bescherming verzoekt. Verzoekster heeft dit echter verzuimd en biedt hiervoor geen afdoende verklaring of rechtvaardiging.

Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat *“De afwachtende houding van verzoekster (voort)vloeit (...) uit wat zij heeft meegekregen en ervaren in haar traditionele familie wat betreft de positie van de vrouw ten aanzien van de man”*, neemt dit niet weg dat wanneer verzoekster precies haar traditionele familie vreest, en dan voornamelijk haar broer die haar naar haar zeggen misschien zelfs zou willen vermoorden bij terugkeer, kan zij niet overtuigen zoals blijkt uit hetgeen volgt in punt 2.3.3.2..

Het voorgaande geldt des te meer nu verzoekster blijkens haar verklaringen aan de commissaris-generaal zich zeer goed bewust was en is van het feit dat het toeristenvisum waarmee zij in december 2020 naar België kwam slechts drie maanden geldig was, waardoor haar verblijf hier dus slechts beperkt was in de tijd en zij hier dus na verloop van die periode illegaal was (notities van het persoonlijk onderhoud van 7 december 2021, p. 9). Betreffende de uitleg in het verzoekschrift dat *“Verzoekster (...) een afwachtende houding aan(nam) t.a.v. Mario en zijn volgende stap in hun relatie waardoor ze niet na aankomst een verzoek om internationale bescherming deed. Ze (...)het wel (wilde) doen maar ze (...) het gewoon voor zich uit(schoof) in de overtuiging dat haar verblijf in orde zou komen,”*, stelt de Raad vast dat, zo blijkt uit haar verklaringen, ook nadat die periode van 3 maanden was verstreken en duidelijk werd dat haar verblijf nog niet meteen in orde zou komen, verzoekster zelf geen enkele poging deed om haar verblijf hier in orde te brengen, zij al die tijd elk initiatief hiertoe aan haar Belgische partner overliet en zij dus nog tot midden augustus 2021 wachtte, oftewel ruim acht maanden na haar aankomst hier en ruim vijf maand na het verstrijken van de geldigheid van haar toeristenvisum, om hier in België om internationale bescherming

te verzoeken. Dat verzoekster hier zo lang mee wachtte, ondermijnt ook naar het oordeel van de Raad, en in weerwil van wat op algemene wijze in het verzoekschrift wordt voorgehouden, wel degelijk de ernst en de geloofwaardigheid van de door haar geschetste vrees.

Overigens, waar in het verzoekschrift wordt gewezen dat *“Bijkomend was er corona waardoor de goede bereikbaarheid en toegankelijkheid van de betrokken diensten was weggefallen,”*, mist dit betoog elke ernst en grondslag. Immers, niet alleen repte verzoekster hier eerder met geen woord over tijdens haar gehoren, ook en zelfs niet toen de commissaris-generaal haar uitdrukkelijk confronteerde met de laattijdigheid van haar verzoek en informeerde naar de reden hiervoor, doch zij toont op generlei wijze *in concreto* aan dat zij al eerder om internationale bescherming zou hebben willen/trachten te verzoeken bij de Belgische asielautoriteiten, doch dat corona hier toen een stokje zou hebben voorgestoken.

2.3.3.2. Met de loutere bewering dat *“haar broer en familie traditioneel is”* en algemene opmerkingen zoals *“Het weze duidelijk dat er zoiets als de traditionele broer, de traditionele familie niet bestaat. Eenieder heeft zijn eigen achtergrond en/of kontekst”* en *“elke familie haar eigen inzichten heeft om met tradities om te gaan en de traditionele familie niet bestaat”*, slaagt verzoekster er niet in afbreuk te doen aan de motivering in de bestreden beslissing waarbij op goede grond het volgende wordt vastgesteld inzake verzoeksters verklaringen dat haar familie erg traditioneel is:

“Zo vallen uw verklaringen aangaande uw levenswandel niet te rijmen met de traditionele kijk van uw broer. U portretteert uw broer als een conservatieve man die goed wil weten met wie u een relatie heeft (CGVS p. 7) en erop staat dat wanneer u een man mee naar huis brengt, u ook bij hem dient te blijven (CGVS p. 9). Daarnaast stelt u dat uw broer u aanziet als een getrouwde vrouw omdat u met uw partner heeft samengewoond en hij kennismakte met de familie (CGVS p. 9, 10). Echter moet erop gewezen worden dat het opmerkelijk is dat u, ondanks de traditionele levenskijk van uw broer in 2019 op bezoek mocht komen bij Mario, die op dat moment een vriend was van u (CGVS p. 6, 7). Indien uw broer daadwerkelijk een traditionele man is, kan er verwacht worden dat hij hier eerder weigerachtig tegenover zou staan. Daarnaast mag het verbazen dat hoewel u stelt dat het voor uw familie belangrijk is dat u getrouwd bent, omdat u dan uw plaats krijgt in de Albanese maatschappij (CGVS p. 12), zij u die traditionele kijk blijkbaar niet opdrongen. U was immers ongeveer 38 jaar toen u Mario mee naar huis nam. Van een conservatieve familie, kan verwacht worden dat zij u graag eerder als getrouwde vrouw door het leven zou zien gaan. Immers blijkt u in het verleden vriendjes gehad te hebben (CGVS p. 12), en werd u in de mogelijkheid gesteld om te kunnen studeren in Tirana (CGVS p. 3, 4, 13). Voorgaande valt moeilijk te rijmen met de drang van uw familie om u als getrouwde vrouw in de Albanese maatschappij neer te zetten. Ook met betrekking tot uw huidige partner, Mario, kan er niet begrepen worden dat uw zelfverklaarde traditionele familie na slechts een bezoek in september 2020 (CGVS p. 6) akkoord zouden gaan om u naar België te laten vertrekken. Niet in het minst omdat u stelt dat de traditie, die volgens u belangrijk is voor uw familie, voorschrijft dat de families van beide kanten moeten samenkomen zodat ze elkaar leren kennen (CGVS p. 7). Dit gebeurde echter niet (CGVS p. 7), wat in de geest van uw verklaringen merkwaardig te noemen is. Tenslotte kan er niet begrepen worden dat hoewel u verklaart dat uw familie veel belang hecht aan tradities, zij blijkbaar geen moeite hadden om u te laten vertrekken naar West-Europa met een man die de Albanese tradities niet eigen is en ook uw religie niet deelt (CGVS p. 7). Overigens mag blijken dat uw traditionele familie u klaarblijkelijk naar België liet vertrekken zonder dat er sprake was van een officieel huwelijk of verlovings (CGVS p. 10, 11), wat toch verwacht mag worden gelet op het belang dat zij aan tradities hechten. Dat uw broer wist dat u een braaf meisje bent en groot genoeg bent (CGVS p. 11), doet eens te meer afbreuk aan het controlerende beeld en conservatieve karakter dat u aan hem tracht te koppelen. Nergens uit wat voorafgaat kan blijken dat uw levenswandel gebonden is door de tradities van uw familie. Het geheel van voorgaande staat haaks op het gedrag dat van een traditionele of conservatieve familie verwacht mag worden. Bijgevolg moeten er ernstige vraagtekens gezet worden bij uw verklaringen.

Naast bovenstaande ongerijmdheden, moet er ook op gewezen worden dat uw gedrag bevreemdend is in het licht van uw verklaringen. Indien uw familie daadwerkelijk conservatief is, kan er van u verwacht worden dat u op het een en ander zou anticiperen alvorens u Mario aan uw familie zou voorstellen. Zo valt het niet te begrijpen dat u Mario zou inlichten over de tradities (CGVS p. 6) van uw familie maar geen enkele stap zou ondernemen om een legaal verblijf te bewerkstelligen. Uw familietradities in gedachten kan er aangenomen worden dat u samen met Mario uw verblijf in België op orde zou stellen alvorens het risico te lopen dat u illegaal in België zou verblijven, met alle gevolgen van dien. U wist immers dat uw familie u als getrouwde vrouw zou zien indien u Mario mee naar huis zou nemen (CGVS p. 6, 11, 12). De vaststelling dat u geen enkel demarche nam om uw toekomst met Mario veilig te stellen, doet dan ook danig afbreuk aan het geloof in uw verklaringen aangaande de traditionele kijk van uw familie.” (eigen onderlijning en vetdrukking).

De Raad treedt de commissaris-generaal bij dat verzoeksters levenswandel, zoals die blijkt uit haar verklaringen, moeilijk te rijmen valt met de door haar geschetste traditionele ingesteldheid van haar familie.

Waar thans in het verzoekschrift wordt geopperd dat verzoekster kon studeren en tijdelijk in het buitenland kon gaan werken met de goedkeuring van haar ouders, *“Maar op het vlak van relaties bleef de familie wel vasthouden aan tradities”*, is het in het licht van dat laatste toch enigszins opmerkelijk te noemen en mag het verbazen dat verzoeksters familie, die dus tradities hoog in het vaandel zou dragen, er blijkens verzoeksters verklaringen geen probleem mee had dat verzoekster een relatie startte met een (voor hen volslagen onbekende) man uit België van een andere etniciteit/herkomst en met een andere geloofsovertuiging, en er blijkbaar geen moeite mee hadden om haar, zonder dat er sprake was van een officieel huwelijk of verloving, naar België te laten vertrekken. Verzoekster zou zelfs eerder in 2019, ondanks de traditionele kijk van haar familie, M. al eens in België zijn komen bezoeken, toen nog in het kader van een vriendschappelijke relatie. Uit haar verklaringen aan de commissaris-generaal blijkt o.a. dat verzoekster vijf jaar lang in Tirana kon studeren, waar ze overigens in 2013 zonder medeweten van haar familie een relatie had, zij allerlei jobs in Albanië heeft uitgeoefend zoals in een boekenwinkel en een supermarkt en bij callcenters in Tirana en Elbasan, zij van 2011 tot 2018 in de zomermaanden in Griekenland ging werken en daarnaast ook naar Italië is gegaan om er werk te zoeken, en dat zij in contact kwam met M. via Facebook, die zij hier in 2019 in België kwam bezoeken als vriend (zie notities van het persoonlijk onderhoud van 7 december 2021). Dit alles wijst een zeer grote bewegingsvrijheid die verzoekster in en buiten Albanië kon genieten, net zoals haar zussen en broers waarvan een deel naar het buitenland ging en er nog woont, zoals in Griekenland en Italië.

Gelet op verzoeksters verklaringen dat haar familie erg traditioneel is, mag het overigens verbazen dat thans in het verzoekschrift wordt opgemerkt dat *“Verzoekster had zonder enig probleem naar België kunnen afreizen zonder haar familie en/of broer te informeren over haar doel van de reis, nl. gaan samenwonen met M. Ze heeft het echter wel gedaan”*. Dit getuigt wederom van haar vrije levenswandel welke haaks staat op de erg traditionele houding van haar familie zoals zij die schetst.

2.3.3.3. Waar in het verzoekschrift wordt opgemerkt dat *“in Albanië de familie boos is waardoor ze niet terug kan gaan naar haar familie”*, wijst de Raad erop dat het loutere feit dat verzoeksters familie in Albanië boos op haar zou zijn, op zich geen vervolging uitmaakt zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag, noch kan dit gelijkgesteld worden met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het kan niet worden beschouwd als en is onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen gewagen van een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de vrees voor haar oudste broer, beweert verzoekster weliswaar, doch maakt zij op generlei wijze aannemelijk dat haar broer haar bij een terugkeer in Albanië daadwerkelijk naar het leven zou staan. Immers, zoals ook pertinent aangestipt in de bestreden beslissing, betreft het louter en alleen een vermoeden van verzoekster dat haar broer bij een terugkeer slecht gaat reageren en hij, beledigd en gekrenkt in zijn eer, gewelddadig zal reageren en haar misschien zelfs zal vermoorden, en is dit vermoeden bovendien enkel gestoeld op een telefonische conversatie met haar zus. Er zijn evenwel en verzoekster brengt geen concrete aanwijzingen hiervan aan. Op de vraag van de commissaris-generaal tijdens haar persoonlijk onderhoud of er een concrete indicatie is voor die vrees om vermoord te worden, kwam ze niet verder dan volgende algemene opmerking: *“Waar moet ik naartoe als ik terugga. Ik kan nergens anders heen. Het is mogelijk dat we dan ruzie maken en dat het grote gevolgen kan hebben”* (notities van het persoonlijk onderhoud van 7 december 2021, p. 12). Toen de commissaris-generaal haar erop wees dat dit grote gevolgen zou hebben voor haar broer en de vraag stelde waarom hij dat zou doen, kwam ze niet verder dan volgende algemene uitleg, waaruit evenmin enige concrete indicatie blijkt dat hij verzoekster bij een terugkeer naar het leven zou staan: *“We woonden samen met hem en zijn vrouw. Ze kan zich scherp uitdrukken. Een agressieve toon. We kregen ruzie. Mijn broer zei dat we als we niet stopte, hij ons zou vermoorden. Ik had ook eens een vriendje. Mijn broer zei dat de jongen naar huis moest komen om het officieel te maken. Ik zei neen omdat het niet de juiste jongen was. Mijn ouders zijn van Gramsh naar Elbasan verhuisd. Toen had ik die relatie. Mijn ouders maakten ruzie met mijn schoonzus daarover. Daarom gingen ze terug naar Gramsh. Ik wilde niet dat die jongen naar de familie kwam om het officieel te maken”* (Ibid., p. 12). Dat verzoeksters oudste broer in het verleden bij een ruzie eens de woorden dat ‘hij hen zou kunnen vermoorden’ in de mond zou hebben genomen en hij vroeger al gewelddadig zou zijn geweest tegen diens vrouw, vormt evenwel geen concrete indicatie dat hij in de toekomst verzoekster iets zou willen aandoen en haar daadwerkelijk zou viseren en vervolgen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade is op zich niet voldoende om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoekster dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegrond, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Het komt aan verzoekster toe om de door haar aangehaalde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade gefundeerd, aannemelijk en geloofwaardig te maken, waar zij echter in gebreke blijft.

Verzoekster vergenoegt zich tot louter algemene beweringen, zonder enig objectief en concreet gegeven aan te reiken waaruit het daadwerkelijke bestaan van de door haar aangevoerde vrees kan worden afgeleid. Een louter hypothetische vrees die niet op enig concreet en overtuigend gegeven is gesteund, volstaat als dusdanig geenszins om een beroep op internationale bescherming te funderen.

De Raad beklemtoont dat verzoeksters vrees dat haar broer bij haar terugkeer in Albanië zich beledigd zou voelen en haar iets zou aandoen en mogelijks zelfs zou willen vermoorden, louter en alleen gebaseerd is op een telefoongesprek dat zij met haar zus had, doch niets meer dan dat, zo blijkt uit haar verklaringen. Andere indicaties zijn er niet, en worden door verzoekster niet aangebracht.

Uit verzoeksters verklaringen blijkt bovendien dat zij sedert haar komst naar België in december 2020, inmiddels anderhalf jaar, geen contact meer heeft gehad met haar oudste broer (*Ibid.*, p. 11). Haar broer belt haar nooit en verzoekster neemt evenmin contact met hem op. Verzoeksters uitleg aan de commissaris-generaal waarom zij hem zelf niet meer heeft gecontacteerd, met name omdat zij hem kent en hij ofwel niet zal opnemen ofwel ruzie zal maken (*Ibid.*, p. 11), neemt niet weg dat verzoekster zelf poolshoogte zou kunnen nemen bij haar broer van diens visie omtrent haar huidige situatie en situatie bij een eventuele terugkeer, om alzo na te gaan wat deze zelf er persoonlijk van denkt en tegenover haar van zou zeggen, en dat zij zo zelf persoonlijk haar situatie zou kunnen uitleggen en op die manier zelf hoogte te nemen van diens houding. De Raad ziet niet in waarom en wat verzoekster zou hebben te verliezen bij het opnemen van contact, via telefoon of welk ander communicatiemiddel dan ook, met haar oudste broer. Integendeel, zij zou op die manier informatie kunnen vergaren die van groot belang en zelfs cruciaal is om de door haar geschetste vrees en risico op vervolging in haar hoofd in te schatten. Verzoekster heeft evenwel geen enkele moeite in die zin gedaan, waardoor, zo weze benadrukt, haar vrees dus enkel en alleen maar gebaseerd is op hetgeen zij van een zus van hen heeft gehoord.

De Raad verwijst in dit verband voorts naar volgende motivering in de bestreden beslissing en stelt vast dat verzoekster deze niet in een ander daglicht weet te plaatsen:

“Ook uw gebrek aan interesse in uw problemen doet afbreuk aan het geloof in uw vermeende vrees. Zo valt het niet te begrijpen dat u geen contact zou nemen met uw broer om hem uit te leggen dat u voorlopig illegaal verblijft in België en er dus tussen u en Mario geen haar in de boter zit (CGVS p. 11). Dat u zijn karakter kent (CGVS p. 11), hoeft u niet te beletten om uw situatie toe te lichten en ook zelf even poolshoogte te nemen. Niet in het minst daar hij zelf in het verleden zonder de nodige documenten in het buitenland verbleef (CGVS p. 11) en hij bijgevolg enig idee kan hebben van de situatie waar u in zit. Daarnaast blijkt uw vermoeden dat hij slecht gaat reageren louter gestoeld op een conversatie met uw zus (CGVS p. 11,13). Zelf heeft u hem niet gesproken sinds u in België bent (CGVS p. 6,11). Ook met uw moeder, blijkt u hier niet over gesproken te hebben (CGVS p. 3). Dit soort desinteresse, valt niet in overeenstemming te brengen met uw vermeende vrees. Er kan van u verwacht worden dat u een en ander met uw familieleden zou proberen te bespreken. Uw lakse houding kan geenszins in overeenstemming te brengen is met uw vermeende vrees en doet afbreuk aan het geloof in uw verklaringen.”

2.3.3.4. Hoe dan ook blijkt uit niets en maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij zich bij een terugkeer niet elders in Albanië zou kunnen vestigen, verder weg van haar familie en alzo van eventuele roddels die haar terugkeer mogelijks zouden kunnen teweegbrengen en die haar familie en in het bijzonder haar broer in hun eer zouden kunnen krenken.

De commissaris-generaal motiveert dienaangaande op goede grond:

“Voorts moet erop gewezen worden dat het u vrij staat om u bij een terugkeer naar Albanië te vestigen op een locatie naar uw keuze. U geeft evenwel aan nergens terecht te kunnen (CGVS p. 9, 12, 13) maar uit niets blijkt dat u niet op uw eigen benen zou kunnen staan en louter aangewezen bent op uw familie. Niet in het minst daar in u het verleden al alleen woonde in Tirana (CGVS p. 13). Bovendien bent u een hoogopgeleide vrouw met een gevoel voor taal (CGVS p. 5, 6) die er steeds in slaagde werk te vinden zodoende zichzelf te onderhouden (CGVS p. 5, 6). Dat u mogelijk niet heel ver komt zonder hulp van uw familie (CGVS p. 13), staat voorgaande dan ook niet in de weg daar u in het verleden al voor uw eigen onderhoud in stond. Immers heeft u nog een goed contact met een nicht die u in het verleden zelf hielp

en zou begrijpen hoe uw familie in elkaar zit (CGVS p. 14). Uit niets kan blijken dat u dit in de toekomst niet zou kunnen. Bovendien bent u nog altijd samen met uw partner, die op dit moment instaat voor uw onderhoud (CGVS p. 7). Uit niets blijkt dat u geen beroep op hem kan doen voor de heropbouw van uw leven in Albanië."

Verzoekster brengt geen concrete en valabele argumenten bij die hier een ander licht op kunnen werpen. Ze beweert, doch weet niet met overtuigende en dienstige elementen aan te tonen waarom zij bij een terugkeer enkel bij haar familie zou terechtkunnen, waarbij de Raad verwijst naar hetgeen eerder werd vastgesteld inzake haar grote bewegingsvrijheid in Albanië, waar ze o.a. jarenlang heeft gestudeerd en ook heeft gewerkt in de hoofdstad Tirana, alsook wat de vrijheid en levenswandel van haar broers en zussen betreft die elk buitenshuis hun eigen weg gingen en waarvan sommigen in het buitenland wonen.

Met de algemene opmerking in het verzoekschrift *"Dat verzoekster bij een nicht zou terechtkunnen is een pure veronderstelling van de Commissaris-generaal waarbij het standpunt van de nicht niet werd gevraagd"*, maakt verzoekster niet aannemelijk dat haar nicht of andere (verre) familieleden of vrienden of kennissen in Albanië haar geen hulp zouden willen bieden en door de commissaris-generaal werd bovendien pertinent opgemerkt dat uit niets blijkt dat verzoeksters Belgische partner M., die momenteel in haar levensonderhoud voorziet, haar niet zou willen of kunnen helpen bij de heropbouw van haar leven in haar land van herkomst. Verzoekster rept over dat laatste met geen woord in haar verzoekschrift. Bovendien getuigt haar levenswandel, zoals die blijkt uit haar verklaringen, van een grote zelfstandigheid en ondernemendheid, in welk verband kan worden gewezen op de universitaire studies die ze met succes afrondde, haar grote talenkennis –ze verklaarde aan de commissaris-generaal Engels, Albanees, Italiaans te spreken en Grieks te begrijpen en hier Nederlands te volgen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6)-, en jarenlange en gevarieerde werkervaring in binnen- en buitenland. Uit niets blijkt dan ook en verzoekster toont niet aan waarom het haar onmogelijk zou zijn om zich opnieuw in Albanië te vestigen, elders dan waar haar gevreesde broer woont.

Verzoeksters uitleg omtrent een nicht van haar geeft bovendien aan dat zulks zeker mogelijk is in Albanië. Uit haar verklaringen hieromtrent aan de commissaris-generaal blijkt dat verzoeksters niet getrouwd was met een man die haar sloeg, dat ze vergeefs hulp zocht bij de politie, dat ze gescheiden is en dat *"Ze vertrok zelf en trok niet naar haar familie. Een vriendin bood haar een dak aan. Haar familie heeft haar geen hulp aangeboden. In tussentijd had ze geen contact met haar familie. Nu heeft ze een normaal leven. Nu heeft ze een goede relatie"* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14).

2.3.3.5. Tot slot toont verzoekster hoe dan ook niet aan dat het haar in geval van eventuele problemen in de toekomst na haar terugkeer in Albanië, met haar broer of anderen, aan nationale bescherming zou ontbreken. Ze ontkracht noch weerlegt hetgeen in dit verband in de bestreden beslissing, rekening houdende met objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt inzake de beschermingsmogelijkheden in Albanië, wordt vastgesteld en geoordeeld.

Uit verzoeksters eerdere verklaringen blijkt dat zij persoonlijk geen ervaring heeft met de beschermingsautoriteiten in Albanië: *"Persoonlijk niet. Ik heb altijd geleefd volgens de regels. Persoonlijk heb ik er geen ervaring mee. Ik ben nog nooit naar een instelling of dienst gegaan om er beroep op te doen. Ik ben tegen problemen. Ik probeerde ze te vermijden. Ik heb gewerkt en dit soort zaken vermeden. Ik wil nooit een conflict of ruzie hebben. Daardoor heb ik er geen ervaring mee"* (Ibid., p. 14).

Voor zover in het verzoekschrift wordt betoogd dat *"Als verzoekster al een klacht zou indienen, dan wordt er niks mee gedaan"*, berust dit aldus niet op enige eigen, concrete en persoonlijke ervaring, nu zij zelf in het verleden nooit beroep heeft gedaan op de hulp en/of bescherming van de Albanese politie, en ruimer de beschermingsautoriteiten. Verzoekster kan dan ook bezwaarlijk ernstig voorhouden en toont dan ook niet concreet aan dat zij, omwille van corruptie of welke andere reden dan ook, geen toegang zou hebben tot de autoriteiten in haar land van herkomst en dat deze niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar bescherming te bieden.

De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen en verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke en realistische van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of een afdoende verklaring geven waarom hij/zij geen of nagenoeg geen enkel beroep heeft gedaan/zou kunnen doen op de nationale autoriteiten. Verzoekster blijft hier echter manifest in gebreke.

Betreffende de opmerking in het verzoekschrift dat *“corruptie bij het werk vinden in onderwijs werd blijkbaar niet onderzocht”*, stelt de Raad vast dat verzoekster nooit eerder heeft aangevoerd dat dit een reden was waarom zij haar land van herkomst heeft verlaten of er niet meer terug naar zou kunnen keren. Bovendien blijkt uit verzoeksters verklaringen aan de commissaris-generaal dat de corruptie waarover zij spreekt van 2013 dateert, inmiddels een negental jaar geleden. Het vormt dan ook geenszins een vluchtaanleiding. Overigens blijkt, zo voegt de Raad er ten overvloede nog aan toe, dat verzoekster dit nooit ergens heeft aangeklaagd. Ze kaartte dit niet aan, doch ging aan de slag in een callcenter waar ze zich beter en gewaardeerd voelde (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5).

Uit verzoeksters verklaringen blijkt daarentegen duidelijk dat de enige reden waarom zij Albanië verliet en naar België kwam de liefde is, zoals zij meermaals uitdrukkelijk aangaf, zoals o.a. als volgt: *“De reden waarom ik naar hier kwam is om met M. samen te zijn”* (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3).

Verzoekster gaat met betrekking tot dat laatste evenwel niet in het minst in op, en lijkt dan ook niet te betwisten waar in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld: *“Het loutere feit dat u naar België kwam om met uw partner samen te zijn (CGVS p. 3) ressorteert niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch onder de bepalingen van de subsidiaire bescherming. Het staat u vrij de geijkte procedures te volgen zodoende u voor een langere tijd bij uw partner kan blijven.”*

2.3.3.6. Aldus besluit de Raad dat in die mate toch geloof wordt gehecht aan verzoeksters verklaringen bij een terugkeer in Albanië problemen te zullen kennen met haar familie en inzonderheid haar oudste broer die haar er mogelijks naar het leven zou staan, verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij zich niet probleemloos elders in Albanië, weg van haar familie, zou kunnen vestigen en dat zij hoe dan ook niet aantoonbaar dat het haar in geval van eventuele problemen in de toekomst aan nationale bescherming vanwege de Albanese autoriteiten ontbreekt.

Derhalve kan, in acht genomen hetgeen voorafgaat, niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont, gelet op het voorgaande, evenmin aan dat er in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.3.7. Uit niets blijkt dat er heden in Albanië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd: *“Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”*

2.3.3.9. Het bewijs van wettelijke samenwoning dat verzoekster ter terechtzitting neerlegt doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen.

2.3.3.10. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en dat verzoekster de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Er werd, in weerwil van wat in het verzoekschrift wordt voorgehouden, wel degelijk en afdoende rekening gehouden met de door verzoekster aangehaalde elementen, waarover in de bestreden beslissing aan de hand van een diepgaande analyse en doorgedreven onderzoek omstandig en gedetailleerd wordt gemotiveerd. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekster op

een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.3.3.11. Het middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond en kan derhalve niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekster geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS